

пыты. Тѣй сѣщо трѣба да кажемъ и за сегашнытъ Философы—Мждрецы. Междѣ не Христіенскытъ народы, безъ сѣмненіе има много учены и раздмны хора; но истинно просвѣщенны има само междѣ Христіенытъ, конто сѣ само просветены съ благодатъта Христова.

Кой междѣ Христіенытъ може са нарече чловѣкъ истинно просвѣтенъ? Макаръ въ Ев. Таинство на Крыщеніето сѣкой отъ насъ да е пріелъ съвършенно просвѣщеніе, като: на раздма, на съвѣстъта, на волатъ и на сичкытъ свои дѣшевы и тѣлесны чѣства; но мнозина слѣдъ времѣ, като са отстранѣтъ отъ Христа, съ Когото са сѣчетали въ Ев. Крыщеніе, и като са прилѣпаватъ на света, на неговытъ доврны и удовоствіа, гѣватъ онока, което пріели въ Ев. Крыщеніе: чистотата на вѣрата, непорочностьта, на съвѣстъта, довртытъ наклонности, и стремленіа на волатъ, и на мѣсто да вѣдѣтъ чисти и свети орждіа на благодатъта, ставатъ орждіа на нечиститѣ страсти. Всичкы таквизы, макаръ и да иматъ овширны знаніа за всѣкы предмѣтъ, немогѣтъ са каза истинно просвѣтены; защото истинното просвѣщеніе е чрѣзъ Христа, въ Христа и съ Христа. Истинно просвѣтеныа чловѣкъ има така вѣра, чиста съвѣстъ, вола утвърдена на любовъта Божіа, съ една речъ, неговото повѣденіе е споредъ Заповѣдытъ Христовы. Той не са хвали съ надката си, но колкото повѣче е ученъ, толкозы повече сѣзнава неученіето си. А-